

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317206252
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317206252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, zast. AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovanému: E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. L. XX, XXX XX Q., o zaplatenie 2313,20 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 9Csp/144/2017-72 zo dňa 26.10.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.313,20 eur titulom zmluvy o pôžičke. Súd uviedol, že strany uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.000 eur. Odstúpením od zmluvy zo dňa 11.06.2014 žalobca žalovanému oznámil, že zrušuje zmluvu o pôžičke v súlade s ods. 10.2.3 VOP a vyzval žalovanú na okamžité splatenie dlžnej sumy 2.313,20 eur. Súd uviedol, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským a je potrebné ho posúdiť podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú vec. Hoci je úver absolútnym obchodom, pri posudzovaní tohto právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktorý tvoria súčasť právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva. Súd uviedol, že úprava odstúpenia od zmluvy v Obchodnom zákonníku a v Občianskom zákonníku je rôzna, pričom zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemôže. Odstúpením od zmluvy teda bola zmluva zrušená od začiatku a žalobcovi vzniklo právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia. Súd zároveň podľa § 5b zákona 250/2007 Z.z. zisťoval, či neexistuje zákonná prekážka oslabujúca nárok dodávateľa a zistil, že pohľadávka žalobcu je premlčaná. Dvojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy, teda od 12.06.2014. Subjektívna premlčacia doba uplynula žalobcovi 12.06.2016 a tento podal žalobu na súd až 29.05.2017, teda po uplynutí premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu súd nemohol plnenie žalobcovi pre premlčanie priznať. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi žalovanú sumu. Odvolanie odôvodnil tým, že nesúhlasí s tvrdením súdu, ktorý uviedol, že listom zo dňa 12.06.2014 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy, čo malo za následok vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej. Poukázal

na to, že § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo do Občianskeho zákonníka včlenené s účinnosťou od 01.04.2015 a keďže táto konkrétna úprava nemá prechodné ustanovenie, je potrebné analogicky použiť § 875p Občianskeho zákonníka. Poukázal na požiadavku princípu právnej istoty a zákaz spätného pôsobenia právnych noriem. Uviedol, že súd nesprávne posúdil listinný dôkaz nazvaný „A. odstupuje od zmluvy“, keď súd posudzoval tento dôkaz len na základe jeho názvu a nie na základe obsahu. Listinu je potrebné posudzovať z hľadiska jej obsahu a z listiny jasne a presne vyplýva, že nedošlo k zániku zmluvy, ale len k úprave právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, kedy žalobca oznámil žalovanému straty výhod splátok. Poukázal na to, že premlčanie sa má spravovať v danom prípade podľa Obchodného zákonníka a premlčacia doba je štvorročná, a teda k premlčaniu pohľadávky nemohlo dôjsť.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Podstatné pre rozhodnutie v danej veci bolo posúdenie úkonu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 06.11.2014, ktorý je nazvaný „A. odstupuje od zmluvy“. Z tohto podania vyplýva, že právny predchodca žalobcu ruší zmluvu o pôžičke v súlade s ods. 10.2.4 VOP a žiada žalovanú o okamžité splatenie dlžnej sumy. Obsahom bodu 10.2.4 VOP je právo veriteľa odstúpiť od zmluvy s okamžitou účinnosťou, ak dlžník podstatným spôsobom poruší zmluvu, najmä ak sa jeho finančná situácia zhorší, v dôsledku čoho bude ohrozené plnenie povinnosti dlžníka voči A.. Podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne žalobca odstúpil od zmluvy, nejedná sa o zosplatenie úveru. Ani z obsahu tohto podania nijakým spôsobom nevyplýva, že ním veriteľ oznamuje dlžníkovi stratu výhody splátok, jasne z nej vyplýva, že týmto podaním sa zmluva ruší. Správne preto súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovi vzniklo len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a správne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015 3MCdo/14/2014, podľa ktorého ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka sa použije aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Preto správne súd prvej inštancie posúdil účinky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, nie podľa Obchodného zákonníka. Rovnako aj na stanovenie premlčacej doby bolo potrebné použiť podľa tohto istého ustanovenia úpravu občianskoprávnu, nie úpravu Obchodného zákonníka a správne súd prvej inštancie posúdil, že pohľadávka žalobcu bola premlčaná v dvojročnej subjektívnej lehote. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je teda správne, a preto ho odvolací súd potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, trovy odvolacieho konania jej nevznikli. Neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.